

mindre kunne de Poetier og Taler, hvormed **Thorvaldsen** ved sin Hjemkomst hiltes i 1819 siges "at fortjene at overleve Døgnen." — Man læse blot til en Prøve Digtene af **Nahbet**, **Dehlenschläger** og **Liebenberg** ved Festen for **Thorvaldsen** i det **Borup'ske** Selskab! Man læse Beretningen om Skydebænefesten den 14de Oct., Taler og Sangene, eller rettere sagt: man prøve blot paa at læse dem, og man behøver ikke noget bedre Beviis paa, hvorledes det stod sig dengang i Danmark med Digternes Kunstsands og Kunstbegejstring. Kun i en eneste lille Sang træffe vi paa en sund og original Tante, der er udført med Varme og Humor — og denne Sang er af **S. Bang**, medens man i alle Laugspoeternes samtidige Digte, hos **Dehlenschläger**, **Nahbet**, **Baggesen**, **Jugemann**, **F. Schmidt** o. fl. forgieves søger et Glimt deraf. Ja det er haardt nok at maatte tilstaae, at, selv naar vi komme til Ende med det hele Feste, der dog gaaer til 1837, er det den svenske Digter **Nicanter**, der har sunget bedst om den danske Mester, og i hvis tvende Smaadigte, som ere tagne af hans "Hesperider", der udtaler sig den mest levende Erkjendelse af hans Fortjenester og Størhed. Et Par Smaadigte af **L. Böttcher**, skrevne for det faakaldrte "Romergilde", ved hvilke de Danske, der have levet i Rom, i en lang Række af Aar feirede **Thorvaldsens** Fødselsdag i Hjemmet, have sig frem imellem Mængden og slutte sig til **Nicanter**s i Indhold og Tante. See det er omtrent det æsthetiske Udbytte af 112 tætrykte Sider; — man vil dog vel indrømme, at det ikke let kunde være mindre. Men hvor ligger nu Skylden for denne Lørdag, denne næsten utrolige Sterilitet? Hos Digterne eller hos Udgiveren? I dette Punkt troe vi at maatte frikende den Sidste aldeles: han har vist Intet sprunget over, der fortiente at bevares og erindres, og hvis han skulde dables for Noget, da maatte det snarere være, fordi han har opfrisket, hvad der helst maatte skules med Glemsel, fordi han har afdækket, hvad der helst burde vedblive at være tilsløret — kort sagt fordi han ikke har huffet paa Historien om Noah og Cham og i sit stille Sind tænkt paa: de te fabula narratur. Hvad han derimod ubetinget fortjener at dables for, er, at han har indblandet i et Værk, der handler om **Thorvaldsen**, adskillige politiske Allusioner, samt uden Hjemmel har an-

ført en Privatyttring, der er ligesaa upassende for den, der skal have brugt den, som for den, hvem den skulde træffe, men allermeest for den, der er ubesindig og hensynsløs nok til at offentliggjøre den gjennem Pressen.